Toliau girdėsite paskaitą, Śrīmad Bhāgavatam, I giesmė, 7-tas skyrius, 2-5-tas tekstai. Skaito Jo Dieviškoji Malonybė A.C. Bhaktivedanta Svamis Prabhupāda. Įrašyta 1975 m. spalio 14 d. Johanesburge, Pietų Afrikos Respublika.

{mp3}SB_1.7.2-4_19751014_Johanesburg{/mp3}

sūta uvāca
brahma-nadyā sarasvatyām
āśrama paścime ta e
śamyāprāsa iti prokta
ī ā satra-vardhana

Śrī Sūta tarė: Prie Sarasvatī upės, kurios vardas glaudžiai susijęs su Vedomis, jos vakariniame krante, yra Śamyāprāsos vietovė, įkvepianti išminčius transcendentinei veiklai. Ten stūkso trobelė, skirta meditacijai.

tasmin sva āśrame vyāso
badarī- a a-ma ite
āsīno 'pa upasp śya
pra idadhyau mana svayam

Čia, savo āśramoje, kurią iš visų pusių supo uogomis aplipę medžiai, Śrīla Vyāsadeva apsivalė palytėjęs vandenį ir sėdo medituoti.

bhakti-yogena manasi
samyak pra ihite 'male
apaśyat puru a pūr a
māyā ca tad-apāśrayām

Sukaupęs protą ir panardinęs jį į pasiaukojimo tarnystę (bhakti-yogą), materializmo

netemdomą jungties su Aukščiausiuoju procesą, jis išvydo Absoliutų Dievo Asmenį drauge su visiškoje Jo valioje esančia išorine energija.

yayā sammohito jīva
ātmāna tri-gu ātmakam
paro 'pi manute 'nartha
tat-k ta cābhipadyate

Nors gyvoji esybė yra transcendentiška trijų materialios gamtos gu ų atžvilgiu, išorinės energijos veikiama ji laiko save materijos kūriniu ir todėl yra pasmerkta materialioms kančioms.